

forslag til finansloven har vi faktisk markeret, at vi ønsker 0,7 pct. Det står klart i alle de finanslovsændringsforslag, vi har haft med at gøre, og vi vil ikke have noget imod, at man i de kommende år fortsætter bestræbelserne på at bringe den ene procent, Danmark giver i 2002 med det finanslovsforslag, der efter al sandsynlighed bliver vedtaget i morgen, længere ned i de kommende år og bruger det råderum, man skaber, til velfærdsforbedringer her i Danmark.

Så må jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg er sådan set glad, når hun siger, at der nok ikke er nogen i Danmark, der er i tvivl om, hvad Dansk Folkeparti mener om satspuljeforliget. Det håber jeg heller ikke, og der bør i hvert fald ikke være nogen, der er i tvivl om det. Men jeg fik ikke helt oplyst fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil, om det er sådan, at hvis Dansk Folkeparti stemmer imod satspuljefinansieringen, er der også et flertal i Folketinget, som vil ophæve forliget. Det ville selvfølgelig være en interessant, ny melding, hvis fru Rosenkrantz-Theil kunne give Folketinget den oplysning, for så var der en ny forudsætning som baggrund for at diskutere spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Mens Dansk Folkeparti har haft deres ordfører i gang, har vi jo kunnet sidde og se, at såvel finansministeren som Venstrepolitikere i øvrigt har bistået meget flot som sufflører. Men det må være lidt ærgerligt for Dansk Folkepartis ordfører, at sufflørerne ikke fungerede i forbindelse med det spørgsmål, jeg stillede, for det svar, jeg fik, var ikke helt korrekt.

Det er nemlig ikke sådan, at den daværende socialdemokratisk ledede regering gennem 9 år ikke har forholdt sig til de personlige tillæg til pensionisterne, tværtimod. I 2000 blev der vedtaget et forslag, som trådte i kraft i 2001, og jeg kan godt se, det må være lidt ærgerligt at få det at vide. Jeg kunne også se, hvordan man morede sig, da man sagde det, men det forholder sig faktisk sådan.

Vi har konstateret, at efter vedtagelsen i 2000 og ikrafttrædelsen i 2001 lå der 150 mio. kr., som ikke var blevet brugt, dvs. at pensionisterne ikke har fået det, de reelt skulle have i personlige tillæg. Derfor lå det i såvel augustudspillet fra den tidligere regering som i vores udspil i år, at vi agtede at leve op til de løfter, vi havde givet pensionisterne, dvs. bedre personlige tillæg til fodpleje, briller, tænder og kosttilskud.

Der var altså ingen grund til at more sig, men der er endnu mindre grund til at more sig over, at Dansk Folkeparti ikke kan hjælpe pensionisterne.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil godt bore lidt i diskussionen om uddannelse og forskning.

Kl. 18.15

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahls svar til hr. Thomas Adelskov, at der i regeringens og Dansk Folkepartis aftale er en anerkendelse af, at regeringen kunne søge at udmønte midler, som var fremskaffet sammen med nogle andre forligspartier, men jeg er ikke helt sikker på, om Dansk Folkeparti har lagt sig fast på, at det kun måtte være 400 mio. kr.

Grunden til, at jeg spørger, er, at Dansk Folkeparti jo har haft magt, som vi andre har haft agt, nemlig til at fjerne nogle af besparelserne på de videregående uddannelser, og når jeg spørger, er det også, fordi andre forslag om at bruge flere penge på forskningsmidlerne faktisk er blevet fejlet af bordet med henvisning til aftalen med Dansk Folkeparti.

Derfor er jeg lidt interesseret i, om der har været en aftale om de 400 mio. kr. eller ej, og om man er opmærksom på, at netop den passus er blevet brugt til at argumentere mod at bruge flere penge på forskning, selv om vi alle sammen rent faktisk ved, at det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Lissa Mathiasen, som ikke under mig at glæde mig, kan jeg forstå, men det vil jeg nu altså gøre alligevel.

For sandheden er jo, at allerede i den finanslovaftale, vi nu har indgået, har vi jo fået indført i teksten – det ved fru Lissa Mathiasen ganske sikkert – at vi skal have fundet ud af, om de lavere udgifter i forhold til de personlige tillæg skyldes en ændret tilkendelsespraksis i kommunerne, som vi så efterfølgende har forpligtet hinanden på at vi skal evaluere i løbet af i år.

Det er et område, som vi har været optaget af i forbindelse med forhandlingerne, fordi vi har vidst, at der her lå noget, vi skulle være særlig opmærksomme på i forhold til, hvad vi har overtaget fra den socialdemokratiske ledede regering. Så det er jo ikke noget, der er gemt af vejen; det kunne man næsten få indtryk af på fru Lissa Mathiasens tale heroppefra.